

[Kirsten Jacobsen]

Ministeren har stået heroppe og sagt – det står i hendes tale – at de offentlige udgifter må ned, så der bliver plads til skattelettelser. Det står i Fremskridtspartiets dagsorden.

Ministeren har sagt, at man skal forenkle og effektivisere junglen af støtteordninger. Det står i Fremskridtspartiets dagsorden.

Ministeren har sagt, at erhvervslivet selv skal finansiere sine aktiviteter, der er intet perspektiv i en omfordeling gennem skattebilletten. Det er det, der står i Fremskridtspartiets dagsorden.

Men vi tager til efterretning, at regeringen vil stemme imod. Vi kunne have ønsket det anderledes, men vi får i hvert fald markeret, at Fremskridtspartiet synes, at skattelettelser og offentlige besparelser er det, der skal til for at styrke dansk erhvervsliv – ikke statstilskud.

**Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):**

Det skal blive meget kort, for jeg vil nøjes med lige at kommentere det nye punkt, der er kommet op her i sidste runde, nemlig Østlandene og specielt eksportkreditgarantierne.

Jeg vil da gerne glæde hr. Nyrup Rasmussen med at sige, at som det er fremgået af både dagspressen og mine egne udtalelser, så er det et af de punkter, vi aktivt fra dansk side har rejst i EF og fået sat på dagsordenen til det næste uformelle ministermøde, hvor kommissæren skal fremkomme med et forslag til fælles eksportkreditgarantiordninger for Østlandene i erkendelse af, at vi sad 12 lande på både støtteordninger – dette være også et svar på det andet – og diskussioner om eksportkreditgarantier og beskyldte hinanden for overbudspolitik.

Derfor blev det fremført fra dansk side, bakt kraftigt op af en række andre lande, at dette her måtte vi have koordineret. Der kommer faktisk på anmodning fra Ministerrådet et udspil fra Kommissionen i denne anledning, hvilket jeg jo så kan glæde hr. Nyrup Rasmussen med som en slutning på denne debat.

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 19 af Kirsten Jacobsen (FP) (se foran) forkastedes, idet 13 (FP) stemte for, 110 (S, KF, SF, V, RV, CDF og KRF) imod; 1 (Hugo Holm (UP)) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

### **5) Første behandling af lovforslag nr. L 176:**

*Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1989.*

Af finansministeren (Henning Dyremose).  
(Fremsat 22/2 90).

Lovforslaget sættes til forhandling.

### *Forhandling*

**Tredje næstformand (Povl Brøndsted):**

Må jeg gøre opmærksom på, at talen foregår fra Folketingets talerstol. Der er for meget snak i salen.

**Behnke (FP):**

Da regeringen i august 1988 fremsatte forslag til finanslov for 1989, forventede den daværende finansminister og den daværende regering, at 1989 ville ende med et overskud på statsfinansierne på hele 7,8 mia. kr. Der var selvfølgelig grund til at glæde sig, hvis det havde været muligt at holde det.

Nu, da tillægsbevillingslovforslaget er blevet fremsat, ved vi, at resultatet af statsfinansierne for 1989 desværre ikke blev et overskud ensidige balance, men derimod et underskud på 19,9 mia. kr. Der er altså tale om, at staten i den periode har haft et forbrug på 28 mia. kr. mere, end man havde regnet med i august 1988.

Det sjove ved det er faktisk, at da fru Pia Kjærsgaard på vegne af Fremskridtspartiet deltog i åbningsdebatten i denne folketingssamling, forudså vi, at 1989 ville ende med et underskud på 20 mia. kr. Vi beklager selvfølgelig, at vi ikke kunne komme tættere på end de 19,9 mia. kr., der nu blev resultatet, og vi beklager endnu mere, at det rent faktisk lykkedes os at få ret, fordi det jo selvfølgelig betyder, at staten skal ud og låne en forfærdelig masse flere penge.

Men det, der for os at se er grund til at sætte en finger på i dag, er, at regeringens ministre er flittige til at løfte pegefingern over for befolkningen. Man er flittig til at gå ud og sige, at den danske befolkning skal begrænse sit forbrug, den danske befolkning skal sætte flere penge i